

Evasió d'un somni

Ha marxat en un somni ple de nostàlgia,
i se'n van amb ella il·lusions, amargues somriures,
volen cap a aquest laberint d'esferes falses,
on tant es vol i tan poc es parla.

Voldria tornar a sentir-te, fondre amb tu,
acariciar les teves paraules, besar la teva mirada
en aquest somni mullat de tristesa brodada,
sense il·lusió, sense esperances, sense matinades.

En aquesta arrogància, on els petons no arriben,
buits i tristos perquè els vas treure la màgia,
intent esborrar la nit de la meva trista brodada,
és tan dur el record, tan dur a la meva ànima.

El temps esborrarà aquestes absències solitàries,
oblidant els teus ulls sota el sol de la muntanya,
mes no puc, impossible deixar d'oblidar-los,
tan bufons, tan bells, tan plens de calma.

Els nostres cors difícilment es troben,
van fugir gelats per un fred gebre, sense sol,
sense lluna plena, van deixar d'estimar-se,
van deixar de conèixer-se a la sortida de l'alba.

Veuré un dia que el teu amor ja no em vol,
el teu amor, on tots els versos s'estimen,
on em fan costat i m'abriguen del fred
que em congela i m'endureix l'ànima.

En aquests negres somnis, buits d'esperança,
en aquests làngüids somnis plens de la teva sàvia,
on l'olor del teu cos em busca i m'atrapa,
on trobo els teus ulls i fa explotar la meva ànima.

Quan en els meus somnis ja no hi sigui la teva mirada,
acabarà aquesta vida que viu d'esperança,
es tornaran lladres i dolorosos malsons,
es tornaran maleïdes, amb dolor i amb ràbia.